

§. Acto qd exposito, I. iudicie illum attingam in reuise qd
potet ihesus christus iudicare in hoc, ut idoneit in hoc
caso nat.

68 Arg. 5. qd via ex alio credidit ex illo qd
Ex parte sicut ex omniis, & ex inenarrabili
tempore & medio, atq; obtum fidei n sit medi ex alio. I
hoc p; qd ut postmodum ex alio, debeat reuehali ex alio.
nam obtum ita e redibile, ut e reuelatione. fidei iurij
suum n e reuelatione ex alio. Ita dist. qd pars fidei
sicut ex inenarrabili tempore & medio, tamquam metus quicquid.
tamquam mensura speciebus, neg. Nam qd certus plenius ex qua
tabilis n s. Negat deinde vobis, immo omnipotens e qd de
eius fidei innixus authoritate dicit, qd n sit ex alio.

69 qd hoc statim fidei n credi ex alio, illigen
tum e experientia fidei mortis; n us exenti
tuo fidei intentio, qd e authoritas dicit, & ex alio vobis
ingrante unum mortuum adiustum. qd fidei mysterium
n e reuelatum in alio diverso a mortuis fidei, & sit credidit
po alio, credidit sis se. quemadmodum qd amate qd mortui
un, amatis inde. qd ex hoc rega fidei finiam n digni
d' hinc, nam le fidei discursus fidei sit ex alio, e exuta
qd omnia reuelata. qd in discursus hinc n e erit qd
reuelata, ut ex una reuelata, & ultra. vienficias ergo remu
tum mortuum speciebus dicendum a mortuis fidei intentio
in hoc ipso digne fides, & hinc

¶ 143 301

Dicitur contra argumentum

Argo ut godes vina est patre discutensua, dicit godes
in bonitate tua: ergo non potest, sed quod talis vocat enas
tu, godes illi signatur. Sed confirmari possem in bonitate
tua & regimur ad discutendum & patre & aliudatu, si ipsa
date in signatura iustitiae: quod est debet in gloriâ. si aliudatu,
quod bene placuit domini propter quoniam fundatur in bonitate tua, Tunc
iusta exponitur de gloriâ. Ut enim rem aliato de gloriâ
vocari vocem tuam: L. de gloriâ, & non aliud, quoniam dignatio
vocum alicuius illius, anno 23.5 in gloria seget, sed auctor
dixit omittas eum in eâ gloriâ: Quia de gloriâ, &
non aliud eum quoniam dñe expositum ostendit nisi quod
72 sed argum de dict. mai. ut godes est gloriosus.

curiosa, dicit fundatur in bonitate tua gloriâ rego.
Hoc n. dicitur sibi & omni discutentib; immo videtur n. p. dicit:
tingere, & sic tunc dicit gloriâ, nam in haec gloriâ tunc
vocatur, Deus & nos: & deus & noster, dicere deum eum & eum
omittit gloriâ & in hoc gloriâ & gloriâ. dicit fundatur in boni
tua bona, & deo mai. haec autem hinc nisi propter deum' iustitia
dei n. signatur & pura iustitia. Tunc si aliud quoniam
bonitatem regit iustitiam & hoc tunc hoc purum de
potest ei sumatur, sed docuerat de gloriâ, & tunc dico ut
exponat illi id est expositum ostendit, sed nunquam existens
autem affectuendi. Sic cognitio gloriâ utilitatem ne' rati
nativa, sed oculis, ut exponat ubi ipsa rati ratiocinari
nativa credibiliter fidei non' metuas asserientur, sed
dico exponat rationem mitiorem.

72 Inst. Etas tunc sicut n. dicit uerba:
ta: quod auctus in ipsa fundatus ne' dicit
Vina. In d. I. p. p. i. de reg. dñs, nem ex ipso, quod godes
suis aibus ostendit utilitatem plorū includi in reuelari;

aut iē dō illis, solendit qualibet eam in ea ei revelata:
tam, & alioq[ue] nō sit expresse revelata q[uod] ad nos. Sicut in
h[oc] cito. d[icit] s[an]ctus apostolus augustinus sp̄m s[an]cti p[etri] q[uod]
ibi unus apostolorum: q[uod] accepit sp̄m s[an]cti p[etri] cuius
f[ac]to smō de d[icit] fidei revelata e[st] in mai[or]e, nam q[uod] Deus
dixit s[an]ctis apostolis augustinus sp̄m s[an]cti p[etri] q[uod] p[ro]p[ter]a
f[ac]tus d[icit] q[uod] d[icit] nosar singulat p[er]sone q[uod] revelata;
ibi dixit Irenaeus augustinus sp̄m s[an]cti p[etri] q[uod] nō vallet illagatio
ut q[uod] eius accepit sp̄m s[an]cti p[etri] d[icit] d[icit] accepit s[an]cti p[etri] uniusq[ue]
e[st], q[uod] ea f[ac]ta q[uod] ad nos intelliguntur, & sicut cognoscimus
nō fuerit revelata. d[icit] q[uod] minor ascendat p[ri]mū e[st]
unum ex s[an]ctis, q[uod] ruelandus in maior, sed & p[ro]p[ter]o
p[er]t[em]p[or]e dicit usum ut[ile]te revelatum suum.

73 Virg. f[ac]to ut sit & fide fundari det in illa
authoritate D[omi]ni cui sumus d[icit] cultus secu-
tus, d[icit] f[ac]to dedita ex omniis & fide nō fundari in
illa authoritate D[omi]ni: d[icit] p[er] q[uod] o[ste]ndit f[ac]to fundari in illa
p[er]sona / q[uod] est e[st] uni 3: & 14. & 20. q[uod] b[ea]t. N[ost]r[us] f[ac]to
in istis s[an]ctis suorum e[st] in illa discursus n[on] sit. d[icit] q[uod]
& adversarios p[ro]p[ter]o dicit illi d[icit] q[uod] sit sua, & fides,
cognitio, & fides, unde sic p[ro]p[ter]o arguit illa f[ac]to ex ea, q[uod]
fundari in authoritate tina, e[st] fidei & e[st] fundatur
in aliis misericordiis: q[uod] est nō desinet e[st] fidei f[ac]to, & q[uod] agitur
e[st] fundatur in aliis misericordiis, d[icit] nō sit fidei, nam fundatur
in authoritate tina.

74 Et p[ro]p[ter]o dicit mai[or]: f[ac]to ut sit & fide det
fundari in illa authoritate tina, tamen
in misericordiis, d[icit] mai[or]: tamen in misericordiis sit p[ro]p[ter]o
& speciebus, neg. mai[or]: d[icit] eod[em] nō sit a mir, ac illius
fides. Explicati, p[er]iculum p[ro]p[ter]o et e[st] uni 5: & 6: q[uod] q[ui]dam

P21
modicum peccatum sic ad dies dies cuiuslibet. Tunc unigenitum
dicitur ergo aliud, ac quod est se induens ut omnes ad
divites possint, non se habere certe posse. Nam cum natus ince-
sis sit, et hoc ad metum, et ita omnes specie-
bus metuere. Sit, si hoc ad legem. Lex if-
mo si hoc ad finem. Finem, non dignitatem a mortuis
sicut, ac puto sic in talibus modis reperiatur, quod non sit
deos. Contra q. iudicium peccatum iam decidendum ad
idem, non dignitatem ab illius. Omnis enim, nam eius uig-
oritatem in isto certiorum modis, non in talibus in-
victus uocatus non datur, et ipsa somnia.

75. *Sed et propter hoc non potest suadere in pietate quod*
est eam unius est. sed non potest esse dignitatem.
Li. ann. q. unum ex totis gloriosus fidei est omnis finis
tempore ueracitas deo invenire. Sed quoniam idem fides con-
cubus Thucu, abs ueracitas finis. Et hoc ualat et illi
q. cui est sit et recte res credita, ut pietatum creda:
q. fides non potest suadere in illo pietate. Et hoc uerum est:
ut iudicat I. frater citius anno 35. non in pietate
sed dignitatem fidei. Et est hoc uerum. Non alii
mihi dicunt, sed ex pietate suenditur in sylo. Nescio quis in
esse ei us exinde infectus erit. Et hoc uno relato ali-
us hoc non recte, ut et se distinx.

76. *Postea subito, quod pietatis actiones adser-
untur, et exigitur, et ipso de regno annis, arguitur*
omni misericordia deum omnibus iustis et uale, sed neque et ueritatem
in omnibus eius dictis. Quo gaudiu invenire, et intrinsecum
dei regnum ad uisendum sum, non cuius annis est huius
casus, sed sit ueracitatem ipsorum dictorum, quod iudicatur
hoc dictum in pietate, et ueritate illius, qui invenit.

In pietate

140

Indicavit veritas interiora Dei, & in hoc significavit
et veritas in ipsis suis dictis. Deus dixit Eudam per-
ceperat & percipiat nō iungit & det malum. & anteriora
proposita esse tam grata. Atque de parvissim similius se-
habet, & eod mis inseparabile. si ea pars toti adicit
se in partem, quae dicitur. non ille iungit nō regredit, nō ex-
separat, & facit iungit & medius ut ea iungatur.
Ita, quod illa nō sit extrema. & medium sit & fallens ad
extremum.

77. Ita ut ad veritatem illius post superiorum
ea pars maioris, & iungitur & veritate
rei credita, ut potest oratione. ratione nō in fiducia regi
item ab aliis factum, in q̄ cognoscitur invenire dei regnia
& habilitate, ut pater & filius sita. nec illa sita q̄d
sighte videatur haec cognoscere. Tunc & veritatem actionum cogni-
tioni ex veritatem rei, id est Deum esse locum factum q̄d
ac si maior diceret / q̄d Deus regnat in mundis, id
cuius dicta q̄d illa. Virg. nō ille q̄d q̄m existimata
veracitas dei potest veritas eius dictorum. hoc nō. Tunc
fieri & discutendum: q̄d assumi cogitat medium inter
duabus extremis, q̄d veritas. Ver. interiora nō poter-
e.

78. Ita signum unum, ut nāris sentitum, cognosci
ex aliis nō & discutendum, sed ex apprehensione
teritorum, percepientia, sic exigere applicata stupor regnū
ibidem noscimus regnū: sic exteriora nō in sine crea-
tore noscimus explicare terrarum creaturā, & ceteris: in tali-
bus autē ceteris, s. i. foribus, & n. r. tenuis et discutendum
potius, nec virtus, nec interiora tam grata. Donec
nam entis hēc talē vim ibidem, iungentur.

Si aggeret ea pennis, die totum pateat alterius in
aperte, & regat. Et talis e veracitas dei. quod dicitur
alitem infinitam dei, ne faleat, & falcat, sic accedit
in ihesu crux mirio ea cum gratia ruerat pennis
discursus.

79 Neglectis: qd sine ulo discursu, et uirili
poterit pennis agnire veritatem mysterij
ex veracitate dei. In reg. illecom, qd huius mysterij
veritatem impetrari natus sum: ita atque grandinem:
qd deus hoc ruerat, unde iam est discursus qd ex
duabus ihesu veritibus, qd deus ruerat eum, et
deus hoc ruerat, qd hoc eum. Aen illa
maxima qd deus ruerat eum, non ruerat disc
cursus. Si ipse deus sit haec pate explicans, ut
deos credant. oia eius dicta eiua.

79 79

De Discursu qd sciam qd se infusam.

Quidam, & scia p. inquisa vobis est p. facta discursu?
Ex probabilius qd p. act. Rara P. Tauri, L. Hadriani
& alio, qd segni S. Ruperti. cm. 2. d. 55. no 26. p. 2.
finito, qd sect. 2. a m. b. probatissimus sciam ratione,
evidenter angulum qd p. facta discursu. Hoc enim scie
am p. facta infusam, hec limitatam sphera in cognoscere
p. secundum axem, supponamus ephemeram limitatam ad secundum
p. indicet qd unius in has positas, & qd se rotat, & ca
pitis qd eis. De anglis, & hanc p. rotates: qd inveniat

3. Medicis gabrielis 3° q^o d^o Angelus, Lutetia. Scimus d^o q^o
 se nos et cognos p^ovidit sic q^o p^odicti. in forentis
 iuniorum cum q^o ad eum. Magister nighata, qm si uelit man-
 where ultra insigendo d^o n^o n^o faciet p^orum d^o d^o
 d^o ante inuenit. P^o 2° q^o x^o us. D^o n^o p^one sciam p^ost
 unicus ad cognoscere hanc vici^o filium adoptiu^otae dei
 p^orum m^o angulus cogitando. h^o t^o n. in sua potestate
 cognoscere tota q^o vult. T^o n^o p^ora deinceps p^ost alio q^o cognoscere
 p^orum e^o invenit. & tantu^m insigere s^o q^o dicit. I^o n^o e^o
 p^orum v^oe adoptiu^otae.

84. Cognoscere suam vici^o rem tenent Mag. Star. L.

O^o ergo. I^o q^o rega^o L. Star. x^o viii no^o 2°.

p^off Argente totam p^oly in discursu grati^o n^o h^o t^o e^o
 se notandum atq^o eis tota vidi q^o se infusa^o st^o p^o se nota^o
 p^o in illa n^o p^ost h^ori. T^o c^onter rei discursus q^o
 T^o i^o d^o data mei. d^o t^o min. n^o tota vidi q^o se in-
 fusa^o st^o q^o se nota in illa d^o d^o, nec p^oris huiusmodi d^o
 am p^ost n^o eius tota, q^orum p^ost clavisimae d^o q^o uer-
 sit, s^ost l^ouisine p^ogione: n^o st^o q^o se nota in illa 2°
 reg. min. nam talis n^o eius inservit n^o s^o e^o in auctoribus:
 non cum totam, T^o q^o p^ost spes, T^o d^o sit similitud-
 in p^ogione in cognoscendo n^o p^ost ita n^o o^o cognoscere.
 T^o 2° neq^o mai. nam T^o L^o s^oia p^ont p^oblis p^oventa,
 hoc n^o tollit omnes illa p^ormis cognoscere q^o dispersum:
 At q^o regis^o de discursu^o s^olos n^o sit nota regis
 q^o q^o q^o a^onum hominorum n^o cognoscere p^ostra; horum autem
 tollit omnis p^olito^o videtur nota.

85. O^o erg. 2° Discursus p^oly p^ort, in nobis
 ex imbecillitate luminis q^o s^o n^o p^ost
 p^ost p^oam, ut unicus in dicta tota ualeat penetrare

¶ Lumen sicq; se in gena est. Geistum ergo est
potius visus vel. Ita 2° statum genitum non potest
esse ex imbecillitate Luminis, sed ex imbecillitate
potius, qd ut potius limitata, sive nō potest statim sit expre-
sse. Ita 2° reg. mai, sum qd si discursus potius
sive ex imbecillitate reale Luminis, et discursus wie-
tus sive ex imbecillitate virtutis qd est planus: cum
non habens lumen dampnum tunc potius, cuq; quod
potius potius discurrens potius. Tunc multo censetur
si Reg. nō significet materialitas. Significare nō significat
cum discursus potius.

¶ Reg. 3° Secunda qd se in gena unius autem ap-
plicatur ad totam se in gena qd potius
potius discurrens, sive mutaret numerum instantem cognoscen-
tendi. Quicunque in isti iam res consideramus, distin-
tum Ita dicitur, signum vero autem ita sita est se in gena
si expressa, reg. nō significat. Ita dicitur, significat qd
Geistum sed qd se in gena, sicut nō est ita sita vero
autem nō significat: cum qd est signum huius sed ei
claras in operum quod est via regalis, nō est signum
autem a cognoscere facilius est. Tunc autem dicitur
qd hoc qd signum signum esse quod est cognitio divisionis
ad operum operis, tunc potius applicatur ad ipsius exprimationem
vel sic cognitio operum directe in iudicij, nō inde
ad directe in iudicij operis, que hinc secundum qd se in genam
potius ex cognitio directa id applicari ad cognoscendum operis
ex cuius iudicis: hoc autem nō est rationem mens cogitandi tunc
sit secundum, sicut nō est numerum sicut potius significatum
est. Reg. 3° 2° Tunc hanc secundum qd se in-
genam est. Tunc dicitur regalis instantia.

87 discursus fratris potalem ducam. Et si argum. videt
 gbat, pote et x. Trii regnare discursum fratrem
 triis natus. Et hec non solum diversum est, quod dicitur
 in loci acceptione sed et redit, q' sine iustificati-
 ri non potest. Alio sine iustificare non cogebat ad se
 spectantem: at discursus fratris est agens illius admodum
 cognitio ad aliam reatum distam et ultima cognitio heri
 pot posse non est. Quod si iustitiae ita sumatur, non regnat
 x. Trii, et forte ita sumendum est illud ad Philippium —
 und ememus parat.

88 Ergo 5. Sicut p' se insulte est evidenter,
 Tercior sicut nobis habita de istis regnibus.
 Id haec p' ut heri ex sola venientia dicimus non est p' discursu-
 menta: q' regnus nostrum habita p' sicut p' se insultam.
 Id 5. nam hanc p' sicut p' se insultam sit evidenter,
 Tercior nostrum est in regnibus, hoc non possit esse discursu-
 mentum nostrum. Et nostrum est in regnibus, p' ut heri ex regno, non
 sit nostrum discursus: q' et non possit esse discursum
 fratris. 2. q' 2. Et nostra est in regnibus, p' ut heri ex regno,
 non sit discursus fratris, p' ut est tam, si heri ex aliis:
 q' Et sicut p' se insulta, p' ut heri ex aliis, non sit discursu-
 menta fratris, fratris ex aliis heri. Et hec propositum
 et mai. videtur, ac certitudine hinc p' se insulte, discursu-
 mentum fratrem non sic quiete ad insuper lumine, Ita mar-
 titudine sororium, sed honestate regni nostri.

89 5th

De discursu per vi Seim. Beata m.

Cap. 2. D. Maria - qd alij sensant quid. S. Log. D.
Invenit dicitur nō dicitur locat uisum Beā nō ē
discursuā pote mī' iurū iurū, ista ut una dico
Beā uerū, d' adueniat alta uuln. nō ē rād. cur ad-
mittenda sit hē uisum mutagelicitas. Padiū ē d'
d' Beā sit discursuā mī' ē neācēm? horū in rāpū
sū pīt agitari. 1. d' sit discursuā mī' ē neācēm
rāpū? 2. d' pīt se omīta in discursuā pote
mī' ē neācēm? 3. d' in eā discursuā pote ē pīt
omīta reā dīstā? Cela pīt sū.

867. Cōfīlant d' Beā ē uirū discursuā
I. qd L. Grandot. d' qd regā L. cor.
L. ē 3. nō d' 65: negant alij d' tēt. ingenisti.
ut in quādō d' nō uicet, disquendū nobis ē. 8. n. ē uito:
em Beā uita discursuā id ē, ac ē cum uirū in-
ferentem ex alio, qd à pīt rei beātificat. 8. id ē, ac ē pīt
uirū à omītis vīlā, d' grand ut pīt beāt. plantem. Sebī:
mar d' nō d' pīt. L. d' qd uito, qd L. R. R. R. R. R. R.
re inuicti, ibum à pīt rei beātificat. d' qd pīt in
ipsa qd flīnto dīaz pītis disquēre, unam, qd tendat
in immutabilitē dei, aliam qd tendat in eius sten:
tem ore in immutabilitis: qd 6. 2. qd uito. bād ten:
denti in Rēum, d' sit in uicias ex cui dei nō dīct,
uominus d' pīt rei sit beātifica.

868. Si hōymar 2. nō d' pīt negā. Si d' qd uito:
sis Beā ē pīt iurū uita dei, iō n. ē uito:
sis, 1. nōtā fātālis. d' pīt discursuā uita ē pīt
assūtū, d' sit ex alio. qd pīt nō ē uito Beā. Si uito:
ut talis pīt sit uito Beā, sati, ē, qd pīt, d' pīt
rei sit aūt iurū uita, d' mette, d' qd nōt opīt sit

adiuersus: Tunc infelix p̄ mea, q̄ nō iugis ea t̄to iū
tali n̄ ē uicio. Beā: D̄ p̄t q̄ ut uicio p̄fya, d̄ a ge-
rei sit Beā, d̄et p̄fya, Tā p̄t rei ēe iustitia q̄ ut
mea, Tā nō iugis sit beā d̄et ēe iustitia mea,
D̄ p̄t nō iugis: atq̄ n̄ p̄t q̄ t̄to.

89 *Tonit* q̄. h̄ a. in Ito iusta sit ualē me-
thod̄ h̄, d̄ p̄fya uim ē dicere at l̄iū h̄
ē eius ualē: q̄ l̄iū ē uicio Beā t̄o sit it̄ gloriata
baptizata, methd̄ h̄, d̄ p̄fya uim sit dicere, q̄d̄ talis
t̄o n̄ sit uicio Beā. Argum̄, q̄d̄ h̄ h̄ uālē m̄m
p̄t fieri iusta iustemus, d̄et m̄l̄it̄ h̄ s̄m̄ regantur
uicem Beām ēe p̄t l̄iū discursus p̄fya. *Uita dñi*
sum

90 *Affirmandum ē o. Lato L. M. M. Mag. L. L.*
d̄ aliis, q̄ segr̄ L. Riga. tom. L. d. 55.
nō p̄t uicem Beām p̄t ēe omittam ad inferendum t̄o
incursum p̄fya p̄fham viciam q̄ d̄ sit uicio Beā. Tā p̄t
dphensio ē uiscio Beām p̄det. Tērum p̄t p̄fuerit q̄d̄
n̄ impliuit: q̄d̄ agn̄m̄ aterius nō uideat p̄t n̄ impli-
cate, q̄d̄ Tērum s̄ḡuēm̄ n̄ Angliam̄ ducit: q̄d̄ p̄t q̄d̄
uim infereat p̄t Tērum istum Angliam̄ ducat.
Ceca 3° sum t̄lāce ē uālē s̄ḡ L. exāminanda.

J. us C. us

V. Visio Beata p̄t ēe p̄t discursus p̄fya.

*P̄t ē acquisire, q̄d̄ ex r̄ Beā r̄anḡ omittam p̄t in ges-
uī t̄o, q̄d̄ sit et̄ sc̄ificia! Ceterum ē Visio Beā d̄fde-
re n̄ ē Beām̄ q̄ discursum p̄fam̄ aigitam̄. Tēr. d̄it*

C.P.1

extere in illa regenderet a summis non extiterat, si sumis
de non antecedentia: at d. Bea, qd' facta existit in auctoritate
a summis, si extiterat si alia logicae non antecedentia, non
priva signatio in illam insufficiat, debet. Nam indepen-
denter a modis clarorum logican. que est subiecta et
missio. Tunc d. pia ad. p. pat. ie. t. discussum fratrem ac-
cedit.

92. Pre negare a sio in d. p. im sequuntur. Arg.
L. Mag. clari. L. Salas, d. alij letari a L.
Teler d. 80. sec. 3. nro 20. Et ex d. nro 20. non si ui-
sio Bea negat ie. Po in discursu uiril. qd' estate in-
sufficiat, a probata non poterit. ie. Po in discursu probata. qd'
L. qd' probata e logico ita probata, ut ex suo ipsa proba-
bitur in adiutoria incisa; atq. d. Bea, ut sej. fratrum e logi-
cios. probata. qd' ex sua propria probabilitate ie. adiutoria incisa
L. qd' discursus probata f. date po invenientiam. Po. qd' doce-
bitur probata, qd' libertatem logican. atq. nulla ex
his rationibus militat in uisio Bea i. m. d. 82. ut patet
in 8. qd' ipsa uisio bebi detinat. Nam ac unam in cogni-
tione. qd'.

93. Propter nam in uisio mare uidentur. L. decuit
L. Arr. cum erat L. Rigob. citius
62. f. qd' Arg. d. in sua testi, d. aliorum auctiorum
qd' nam in uisio mare uidente, qd' explicite uidente at:
Bea. Et d. supponamus beum uideret qd' uicem sium nam
in uisio mare explicitem sium logitionem. qd' simplificatur
uideat explicite aliqd' accidit: deinde qd' oculum suum uideat
sua oculia, qd' s. logitiones. qd' simplificatur
non poterit. qd' sunt elucere, qd' explicite uideat. Beum
et. Rigoriter. Tunc 3. uisio eet uisio Bea, tunc

g. et parere a lumine glia. sicut tu deducta ex agi-
t. d. de opere adhuc pdei sum q. ueritas in aia.
2. locum feste in tunc utriusq. b. illius eius hinc
2. iste quae in tunc ueritatem incaut.

94. Ite prima opinio. Sola q. eam ibimus.
autem, hanc non faciunt uissem deum. In
st. immo d. intiuens. Ad 2. gloriam regni sit intiuens
cum glia. a. lumine glia. nec latet opus. Et huius pdei
nam hinc se inclinat ad uicium glia. locorum fundatum
in auctoritate. Vina. et iis tu deducta ex agi. q. ead.
d. ueniente pdei pdei. sic obscurus. d. fundatus in auctor-
itate. Vina. poterit glia a tali huius. at lucem p. q. dicit
q. se inclinat ad glia immo. d. intiuens. sed p. q. dicit
ibidem. a. iis lemus. 2. L. Rigat. no. 58. p. q. p. q.
a. a. lumine glia. ut a. discursuas. d. n. discursuas
ob huius pdei adhuc n. segn' ei. 2. locum q. d. d. intiuens.
Ad 2. locum v. ueritatem in aia. n. ee. deum facie in-
s. deo. uelutq. d. lare uisand. sicut ueritas in aia
st. locum cognita a. ob am pate pdei.

95. Arg. 2. d. implicat d. deus p. q. hunc dis-
cussum p. q. - Tunc q. d. d. 2. Venus.
d. ego in tunc eas a. se. q. d. in tunc. 2. Venus. - inha-
cumentu 2. a. uis uit. tu. d. beatificans. Ita deus q. d. deus
pot. ibum discursum p. q. Poem q. d. n. e. ad ekion p. q.
inclusum. d. n. ee. 2. locum. ut p. q. n. intiuendum.

Inst. Tuta tu reflectit 2. omittas eas attingendo in se
- is. n. diximus poem discursus fratis ei discursum
uitem. atq. a. attingens locum in se. e. intiuens:
q. d. illa tu. q. d. n. uis beatifica.

96. Tunc intia male arguit identes locum

discursus uictus, statim ex beatificator, si n. talis 2, 9°
physica est ita de qualitate eius intuiuia, sed alio sit abso-
tuua, et pro discursu statim ex ea beatifica, quod sit
eius abstiuens, et est intuiuia. Non tamen respondemus
dicto. Ceteris, illa propter ex ea intuiuia cum formulari? linea-
dij, dicimus, cum sui loci quod attingit ex alio, rega-
nus tamquam interficitur in eum usque in beatificator
et unus unus secundum ex alio cogitat. Quod est in cogitacio-
nibus horum et hoc mihi sit absoiuia, sed minus probat
et unus non est. Ita sit intuiuia. Tunc non emprobatur
dicto propter eam them regum in loco somniatorium esse uita
suum, quod ad hanc regnum quod nubilo non sit abstiuens,
sit perfectissima uita intuiuia.

99. Dicimus et hoc potest ex alio iudicio obfir-
mat. Secundum ergo forent intuiuia, potest ex beatificati-
onem. Id est dicitur ergo quod logos ex medio iudicio non erit
ex alio, nec potest hoc, sed immensus, quod est unus intuiuia
non erit. Ita, sed immensus, dicitur uerba est glorias, abscessus est
uerba: quod est glorias. Secundum supponamus deum paterem
ac interfundere illius beatitudinem secundum spiritum est excedentem
de gloriam divinam immensum, deinde secundum conuertit immen-
sionem divinam, non excedentem spiritum, de immensu, ut aliud, dicitur
immensus dicitur, logos secundum attingens immensum divinam, scilicet
spiritum, non sic attingit immensitatem, Id est non, ut haec actio non
discrepans est, quod est medium sit iudiciuim obiectum, per
deus horum non attingit immensum, sed tantum mediate.

Relatio 7^a
De discursu divino.

V. Deus discurreat uiruatu.

Suppono 2. Neum nō discurrere statu: dicitur p[ro]p[ter]e. dicitur
versus statu ut s[ecundu]m dixi, regit p[er]t[em]p[or]is cognoscere
actus dictas, dictio nō reale in electionibus huius
salibus nō regnat. Vices. Et h[ab]et h[ab]itus nō sit
realis dictus ad electio[n]em nec dictio ad illa p[er]petrare
reale statu illas, d[icitur] electionis sunt q[uod] g[ener]aliter illas, d[icitur]
statu electio: q[uod] est omnia in deo nō sentire reale dictam
statu, habent reale statu discursus; o illa sit dicta
aliqua, q[uod] h[ab]et illas reale statu.

201 In reg. vñ, uera eadē q[uod] p[ro]p[ter]e iei[us] fuit.
P[ro]p[ter]e illas illud est p[er]t[em]p[or]is illas, d[icitur] electionis
h[ab]et uniusq[ue] reale statu. q[uod] ut eadē illud nō ē discursus
statu, q[uod] est h[ab]et reale statu discursus. Id d[icitur] p[er]
ognis reale dictas. Suppono 2. Neum discurrere
actu s[ecundu]m suuimum. P[ro]p[ter]e q[ui] cognitio h[ab]ita sicut
dedit n[on]nūlū q[uod] ad nos. Neq[ue] n. in 1. signo cognitio mun-
dum possibilis, in 2. ut futurum posito iam decreta le
ihs prouidens. Cognitio q[uod] ad 2. cognitio d[icitur] a d[omi]no sine uia
inexce p[er]t[em]p[or]is discendere h[ab]it[us] cognitio & legide. Iudicior[um]
vñfas ē t[em]p[or] discursu uirtutis s[ecundu]m inveniuntur.

202 In possibilius ēt neum sicut discurrere uisit.
P[ro]p[ter]e L. Hieronim[us] t[em]p[or]e in 1. p[er]m d[icitur] d[icitur] 148.
3. no[n] 44. P[ro]p[ter]e. I. uita Xii d[icitur] 47. nō 9. L. Longo. in
logia d[icitur] 47. sec. 1. nō 5. L. Lyne. in metha. nō 7. d[icitur]
7. ag. 7. nō 7. P[ro]p[ter]e. L. nō 3. nō 150. q[uod] non
possibilem dicitur. Mag. Ion. P[ro]p[ter]e. 3. T. alij cap. 5. nō 2. d[icitur]

Pi L. discursus in iuris causa date, qd late du gla
cias, & multa legi, jecum alia & ea alia. Et in cognitio
nibus primis & secundis diligere duas facultates cognitiae, jecum
una sit ea alia, s. iuxta & iha: f in deo late discus-
sus. iuris dicitur iuris iuris. Si min. q. Deus attingendo
occuras in cognitio, id est attingit ex te cognitio, ita ut
cognoscibilis. q. & secundo primus in hac cognitio reatu dilige-
re duas uirtutes, qdum 1.º tendat in cognitio, 2.º in
occuras ex te cognitio.

103 Ita in hac cognitio primus diligere duas
uirtutes. Pi L. deo late du gla
cias reatu dicitur, q. attingens cognitio, & ex te illius
creura. q. una pte scipi, ut faciens ab alia, & deo
xas illa, et si q. cognitio prima pte attingit cognitio,
et res cui ipius pte tendit in occuras. Neus n. ihas
cognitio gaudiis, q. cognitio cognitio pte facere qd &
possit. Contra q. pte uirtutem & discursus in
iuris iuris pte cognitio unius loci cognitio ad aliud. Dicit
t. in serm. du gla cognitio, pte uirtutem si una du gla deo:
leat. atq. Neus et ante niam obiectum pte uirtutem
cognitio cognitio ad occuras, & cognitio sit uirtus ipsa cognitio.
Pi. q. uirtus discurrevit.

104 Prat 2.º them L. Aet. usus is 7.º q. sup:
posita scia media u. q. curarant in iuris
ita Neus pte q. ad nos, si incis circumstantijs redire
tale auxilium. Neus, iuris tate? Et uello dare: q. iux:
tate, si lat 3.º cognitio q. ad nos iusta, & ex duobus
ihs iusta: q. dare in deo discursus uirtus: q. min. aten:
tio q. & 2.º & 2.º cognitio est attingens Neus iur:
is Nei dictaminat, & uellet nos. Mandi auxilium

gōdri dēt s. vgnis gād pōdista, dā 2ª idata, gād
tingat līc suerisem ab. gētusam.

S. u. 204

Datis fit Dñs d^c 1728

Vgorim etiam generē cideri f. Tarm. d ad. de secon-
ditū à Mag. Star. vīo L. M. L. Maratio L.
Telles d. 30 sec. 2. m. 28, d ad. s. g. f. g. L. 29:
nō vīa cendens in rōpām ē ihes. gētisimā gōhēni-
ua. Dō nō pōt ē gōhēniua mī si cētē ad cētēas: gād
ihes. cētē; ac gād ex illa nō infēctē cognitō cētēas
ad distēcsum nariam. Rx 2^a ad pfectam gōhēniuām dī-
nam ratiō ēt. qd. vgnis d je rei sit gōhēniua, s. g.
ad nos mī uham gōhēniua mīt salī: in qd nulla ē im-
fectis ex je vgnis vīb, sō ad summū ex pē nēd: si
nulla ē imfectis in eo qd rōpā. unito sū nō dīgōtā
nōdī gōtā sāt pōtē, qd sōt vgnis vīas gōtēas
hōj.

Rx 2^a dīst. mī vgnis. Vīa cendens in
rōpām ē gētisimā gōhēniua addīgtē,
neg. t. mādīgtē, sōt mā. E mādīgtē gōhēniua g. a.
dīllam vgnisādīgōtē sū se pōtē vgniblē e.
co pīci: nō ē gōhēniua addīgtē, gād vgnisā rōpā
sū sāt sūt, ut jōt vgnisā g. s. e. rōtēas.
Pīt. vgnis sōt cētē ad rōpām ē imfecta, sōt dīllā
rōpāl Peis ignora cētēas, gād gōhēniua et in
addīgtē. Rx mag. aīz, ad ihes. gōtēas sū
vgniblē, gād pīci, gād 1^a gātēas vgnisā sāt.

ciata ad illam signam: qd deus tunc a dignitate ut ignorans creeras sicut puer; illa n. ista e ignorantia puerum & rem n cognitum. qd e cognoscibili. qd sicut an ducunt dignitatem ignorans creeras puerum.

207 Arg. 2. fractas cognoscens dominus qd recte ad signam, n pote disponi a fractitate, qd recte ad creeras. qd pte qd volum dominum x. item id est predit ex cognoscere creerarum probatum. Id si fractitas cieta ad signam disponeretur a fractitate, qd recte ad creeras, qd 1° fractum iam ipsum disponeretur probatum; qd n predit ex cognoscere probatum. Ex neg. qd si fractitas ad fractum dominum volum dominum paretur qd a pte mi ex agnitione domini signum signum. Id pte tales agnitos. qd pte mi sit ead, nunquam plenum a pte mi e probatum dic me cognoscere probatum; qd si a nobis significatur cedentia pte probatum o fractum cieta ad signam, domini signum fractum cieta ad pte signum nullum. videt inveniens mag. star. id qd Trinitate cap. 6. Adeo n pte a nobis signum volum probatum qd signum ad signum illius prius: unde qd eo priori consideremus a nobis probatum ut considerimus a deo fractitate tendente in cietas.

208 Arg. 3. Iesus n cognoscit creeras ex eo qd signum vocat signam, sed ex eo qd sunt cognoscibili. qd cognoscere creerarum n e inveni a cognoscere signum. Tunc omnes se habent obcomitantes ad alium. Qd si ergo cognoscens dominus qd sit in genere postulat ex tua via tunc ad eum cognibile, ex eo qd sit cognoscibile. Ex neg. ahd. qd Iesus, tunc cognoscere creeras in se ipso, qm en signo puderis sine imprecisione sint cognoscibili. Postbas a nobis.